

Prima instanță: Judecătoria Hîncești
Judecător: V. Grosu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

Dosarul nr. 2rac-404/16

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Activrut”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Activrut” împotriva Primăriei or. Hîncești privind încasarea datoriei rezultată din contractul achiziției publice de antrepriză nr. 154 din 10 noiembrie 2011 și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de SRL „Activrut” și a fost menținută hotărîrea Judecătoriai Hîncești din 26 martie 2015,

c o n s t a t ă

La 21 martie 2014, SRL „Activrut” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Hîncești, solicitînd încasarea datoriei 490 408,36 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, la 10 noiembrie 2011, a încheiat cu Primăria or. Hîncești contractul de antrepriză nr. 154, conform căruia s-a obligat să execute lucrările de reparație a unui sector de drum cu îmbrăcămintea de beton asfaltic din or. Hîncești, str. M. Hîncu, L-0, 800 km, iar autoritatea contractantă să achite valoarea lucrărilor efectuate.

Potrivit pct. 4.1 al contractului menționat, valoarea lucrărilor de construcție-montaj ce reprezintă obiectul contractului constituia 4 913 349 lei. Ulterior, la 10 septembrie 2012 au convenit referitor la executarea de lucrări suplimentare la obiectul lucrări de reparație a unui sector de drum cu îmbrăcămintea de beton asfaltic din or. Hîncești, str. M. Hîncu, L-0, 800 km în valoare de 619 405,97 lei. Și-a executat integral obligațiile asumate, fapt confirmat prin procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate pe luna decembrie 2012 în valoare de 1 050 238 lei,

procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate pe luna august 2012 în valoare de 749 095,37 lei (factura fiscală FV 7034367 din 30 august 2012), procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate pe luna septembrie (N1) 2012 în valoare de 1 449 114,30 lei (factura fiscală FV 7034375 din 19 septembrie 2012), procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate pe luna septembrie (N2) 2012 în valoare de 1 043 208,27 lei (factura fiscală FV 7034378 din 26 septembrie 2012), procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate pe luna octombrie 2012 în valoare de 323 372,62 lei (lucrări suplimentare) (factura fiscală FV 7034388 din 11 octombrie 2012), procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate pe luna octombrie (N1) 2012 în valoare de 307 527,74 lei (factura fiscală FV 7034392 din 24 octombrie 2012), procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate pe luna octombrie (N2) 2012 în valoare de 242 656,93 lei (lucrări suplimentare) (factura fiscală FV 7034395 din 31 octombrie 2012), procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate pe luna decembrie 2012 în valoare de 15 986,98 lei (lucrări suplimentare) (factura fiscală BV 3692309 din 07 decembrie 2012), procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate pe luna decembrie 2012 în valoare de 199 026,39 lei (factura fiscală BV 3692310 din 07 decembrie 2012), care au fost semnate de ambele părți.

Însă pârâta nu și-a executat obligația de plată asumată pentru lucrările executate, datoria constituind 490 408,36 lei. Prin somația nr. 114/01/113 din 18 noiembrie 2013 a solicitat pârîtului achitarea datoriei. Consideră că în virtutea raportului obligațional este în drept să pretindă achitarea datoriei la plata pentru lucrările executate.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 26 martie 2015, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Activrut” către Primăria or. Hîncești privind încasarea datoriei în valoare de 490 408,36 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, s-a respins apelul declarat de SRL „Activrut” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Hîncești din 26 martie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 15 iulie 2016, în termenul prevăzut de lege, SRL „Activrut” a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii înaintate. Solicită recurenta și încasarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată în mărime de 33 093,24 lei.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe, sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material. De asemenea, invocă că probele anexate la materialele cauzei au fost apreciate arbitrar.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Activrut” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct

starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Activrut” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Activrut” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță